

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 13 marca 1962 r.

Nr 22

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 95 — nr 55 z dnia 13 lutego 1962 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport oraz rozliczeń z przedsiębiorstwami handlu zagranicznego 149
- 96 — nr 69 z dnia 20 lutego 1962 r. w sprawie oszczędnej gospodarki drewnem w latach 1962—1965 152

95

UCHWAŁA Nr 55 RADY MINISTRÓW

z dnia 13 lutego 1962 r.

w sprawie zasad i trybu ustalania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport oraz rozliczeń z przedsiębiorstwami handlu zagranicznego.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) oraz art. 33 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

I. Zasady ustalania cen zbytu.

§ 1. 1. Do artykułów przeznaczonych na eksport, produkowanych według tych samych Polskich Norm oraz norm branżowych lub zakładowych, obowiązujących w obrocie wewnętrznym, stosuje się ceny zbytu ustalone dla obrotu wewnętrznego.

2. Przez cenę zbytu artykułu mającego ustaloną tylko cenę detaliczną rozumie się tę ostatnią cenę, zmniejszoną o wysokość obowiązujących marż handlowych.

3. W razie gdy przedmiotem eksportu są remanenty artykułów pochodzących ze skupu, które nie mogą być zużytkowane na potrzeby wewnętrzne, Państwowa Komisja Cen może w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego, na wniosek ministra nadzorującego dostawcę lub przedsiębiorstwa handlu zagranicznego, ustalić dla poszczególnych transakcji eksportowych cenę odrębną niż stosowana w obrocie wewnętrznym.

§ 2. Ceny zbytu artykułów przeznaczonych na eksport różniących się od artykułów w obrocie wewnętrznym, dla których nie ustanowiono odrębnych norm z tytułu tych różnic, ustala się przez zwiększenie lub zmniejszenie obowiązującej w obrocie wewnętrznym ceny zbytu o różnicę kosztu, która wiąże się z odstępstwem od obowiązujących norm, zwiększoną o zysk przypadający od tej różnicy w tym samym procencie, w jakim jest on wliczony w obowiązującej cenie zbytu. W odniesieniu do artykułów opodatkowanych stawką procentową do różnicy kosztów zwiększonych o zysk dolicza się odpowiednio podatek obrotowy.

§ 3. 1. Ceny zbytu artykułów przeznaczonych na eksport, produkowanych ze względu na potrzeby handlu zagranicznego według odrębnych norm, ustala się:

1) jeżeli dana grupa artykułów opodatkowana jest w obro-

cie wewnętrznym procentową stawką — w wysokości planowanego kosztu własnego z doliczeniem zysku osiąganego przez zainteresowane przedsiębiorstwa na produkcji artykułu bądź grupy artykułów najbardziej zbliżonych i kwoty podatku obrotowego wynikającej z zastosowania procentowej stawki podatku.

2) jeżeli dana grupa artykułów opodatkowana jest w obrocie wewnętrznym stawką różnicową — w odpowiedniej relacji do cen zbytu artykułu najbardziej zbliżonego.

2. W razie gdy artykuły, o których mowa w ust. 1, nie podlegają opodatkowaniu, cenę zbytu ustala się w wysokości planowanego kosztu własnego z doliczeniem zysku osiąganego na produkcji artykułu bądź grupy artykułów najbardziej zbliżonych.

3. Jeśli artykuły, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, produkowane są w więcej niż jednym przedsiębiorstwie, przez „planowany koszt własny” (ust. 1 pkt 1 i ust. 2) rozumie się średni koszt własny produkcji przedsiębiorstw podległych danemu zjednoczeniu, produkujących dany artykuł na eksport.

4. W razie gdy ceny artykułów ustalone zostały wyjątkowo w wysokości planowanego kosztu własnego (ust. 1 pkt 1 i ust. 2), należy po upływie kwartału, a przed upływem 7 miesięcy od daty wydania decyzji, przeprowadzić rewizję cen w oparciu o przeanalizowane dane kalkulacji wynikowej. Dla artykułów, których cykl produkcyjny przekracza okres 1 kwartału, przeprowadzenie rewizji ceny następuje po upływie sześciu miesięcy, a przed upływem jednego roku od daty wydania decyzji o ustaleniu ceny. Przy dłuższym cyklu produkcyjnym przeprowadzenie rewizji ceny następuje w ciągu 3 miesięcy od uzyskania danych dotyczących kształtowania się kosztów wynikowych.

5. Cena ustalona zgodnie z przepisem ust. 4 obowiązuje od daty jej ustalenia.

§ 4. 1. Ceny zbytu artykułów pochodzących ze skupu rolnego i pozyskiwania runa leśnego ustala się przez dodanie do obowiązujących cen skupu marż (narzutów) przysługujących dostawcy lub dostawcom — jeśli występuje więcej niż jedno ogniwo obrotu — w obrotach krajowych.

2. Jeżeli na artykuły, o których mowa w ust. 1, nie zostały ustalone obowiązujące ceny skupu lub zostały ustalone tylko maksymalne ceny skupu, przyjmuje się cenę skupu w wysokości uzgodnionej między stronami uprawnionymi do ustalania cen zbytu.

3. Za artykuły pochodzące ze skupu rolnego i pozyskiwania runa leśnego uważa się artykuły pochodzące ze skupu produkcji rolnej roślinnej i zwierzęcej, ogrodnictwa, runa leśnego i gospodarki rybnej, nie poddane procesom przetwórczym.

§ 5. Ceny zbytu artykułów określonych w § 3 i § 4 ustala się jako ceny fob port polski (morski, rzeczny lub lotniczy), franco punkt graniczny lub krajowa stacja kolejowa wskazana przez przedsiębiorstwo handlu zagranicznego.

§ 6. 1. Jeżeli cena zbytu artykułu przeznaczonego do obrotu wewnętrznego obejmuje określone opakowanie, a warunki dostawy eksportowej przewidują opakowanie odmienne, do ceny tej dolicza się różnicę między kosztem nabycia lub wytworzenia opakowania eksportowego a kosztem nabycia lub wytworzenia opakowania normalnego z odpowiednim uwzględnieniem zysku w odniesieniu do różnicy kosztów opakowania wytworzonego. Cena ta obowiązuje od daty jej ustalenia.

2. Jeżeli artykuł przeznaczony na eksport ma być dostarczony w opakowaniu, podczas gdy analogiczny artykuł w obrocie krajowym nie wymaga opakowania, do ceny zbytu dolicza się koszt własny produkcji opakowania z doliczeniem zysku lub nabycia opakowania eksportowego oraz koszt własny związany z pakowaniem z doliczeniem zysku.

3. Do cen zbytu artykułów przeznaczonych na eksport, ustalonych zgodnie z zasadami określonymi w §§ 1—4, mogą być doliczone również kwoty odpowiadające innym dodatkowym kosztom producenta, wiążącym się z przygotowaniem towaru do eksportu z doliczeniem zysku, jeśli tego rodzaju dodatkowe koszty powstają w następstwie wymagań przedsiębiorstw handlu zagranicznego.

4. W przypadku artykułów opodatkowanych stawką procentową, do dodatkowych kosztów, o których mowa w ust. 1—3, dolicza się kwotę należnego podatku obrotowego.

§ 7. Dodatki do cen zbytu, o których mowa w § 6, mogą być ustalone odrębnie dla każdej transakcji eksportowej, odpowiednio do kosztów wynikających z dodatkowych wymagań przedsiębiorstwa handlu zagranicznego.

II. Zasady ustalania cen usług.

§ 8. 1. Ceny usług wykonywanych na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem ustala się w wysokości cen analogicznych usług w obrocie wewnętrznym, a jeśli usługa na eksport nie może być przyrównana do usług wykonywanych w obrocie wewnętrznym, cenę jej ustala się w wysokości przeciętnego planowanego kosztu własnego z uwzględnieniem zysku osiąganego przy najbardziej zbliżonych usługach wykonywanych przez dostawcę w obrocie wewnętrznym oraz przypadającego podatku. Dla usług typowych, powtarzalnych należy dokonać rewizji ceny w oparciu o przeanalizowane dane kalkulacji wynikowej. Rewizja ceny powinna być dokonana po upływie kwartału, a przed upływem 7 miesięcy od daty ustalenia ceny.

2. Zasady określone w ust. 1 stosuje się również przy ustalaniu cen usług stanowiących przedmiot obrotu uszlachetniającego czynnego.

3. Dla usług obrotu uszlachetniającego wykonywanych przez przedsiębiorstwa, których działalność obejmuje taką samą lub podobną produkcję dla kraju z własnych materiałów, cenę ustala się przez dodanie do kosztu usługi zysku wyliczonego w stosunku do kosztu usługi łącznie z warto-

ścią materiału powierzzonego, jeśli dla takiej produkcji w obrocie krajowym podstawą obliczania zysku jest pełny koszt własny. Wartość powierzzonego materiału przyjmuje się na podstawie obowiązujących cen zbytu, a w razie ich braku — na podstawie cen zbytu materiałów najbardziej zbliżonych. Wielkość zysku może być wyższa niż osiągnięta w obrocie krajowym, jednak nie więcej niż o 20%.

III. Zasady ustalania cen fabrycznych.

§ 9. Do artykułów, o których mowa w § 1, przeznaczonych na eksport stosuje się ceny fabryczne ustalone dla obrotu wewnętrznego w trybie określonym uchwałą nr 99 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen fabrycznych, cen rozliczeniowych i cen porównywalnych w przemyśle społecznym oraz ich stosowania (Monitor Polski Nr 32, poz. 155) i przepisów na jej podstawie wydanych.

§ 10. W odniesieniu do artykułów przeznaczonych na eksport, różniących się od artykułów w obrocie wewnętrznym, dla których nie ustanowiono odrębnych norm z tytułu tych różnic (§ 2), cenę fabryczną artykułu przeznaczonego na eksport ustala się przez zwiększenie lub zmniejszenie obowiązującej ceny fabrycznej o różnicę kosztu, która wiąże się z odstępstwami od obowiązujących norm, zwiększoną o zysk przypadający od tej różnicy w tym samym procencie, w jakim jest on wliczony w obowiązującej cenie fabrycznej.

§ 11. 1. W odniesieniu do artykułów przeznaczonych na eksport, produkowanych według odrębnych norm ze względu na potrzeby handlu zagranicznego (§ 3), jeśli artykuły te nie podlegają opodatkowaniu, ceną fabryczną jest cena zbytu, ustalona zgodnie z przepisami § 3 ust. 2—4.

2. Jeśli artykuły, o których mowa w ust. 1, podlegają opodatkowaniu stawką procentową, ceną fabryczną jest cena zbytu zmniejszona o kwotę wynikającą z zastosowania procentowej stawki podatku obrotowego.

3. Jeśli artykuły, o których mowa w ust. 1, podlegają opodatkowaniu stawką wynikającą z różnicy cen między ceną zbytu a ceną fabryczną, cenę fabryczną ustala się w wysokości kosztów własnych przedsiębiorstwa (lub przedsiębiorstw podległych danemu zjednoczeniu) produkującego dany artykuł na eksport z doliczeniem zysku w sposób i w wysokości przyjętej dla cen fabrycznych najbardziej zbliżonej grupy artykułów.

4. Ceny fabryczne artykułów o zmiennym poziomie kosztów własnych na skutek sezonowych wahań cen surowców mogą ulegać zmianie w razie zmiany cen surowców. Nową cenę fabryczną ustala się zgodnie z zasadą określoną w ust. 3.

§ 12. Przepisy § 6 i § 7 stosuje się odpowiednio do cen fabrycznych, o których mowa w §§ 9—11.

§ 13. Cenami fabrycznymi usług są ich ceny (§ 8) zmniejszone o kwotę przypadającego podatku.

§ 14. W odniesieniu do państwowego przemysłu terenowego i przemysłu spółdzielczego przepisy §§ 9—13 mają zastosowanie tylko do zakresu artykułów (grup artykułów, branż), na które w obrocie wewnętrznym z mocy odrębnych przepisów ustala się ceny fabryczne.

IV. Właściwość organów do ustalania cen zbytu i cen fabrycznych.

§ 15. 1. Właściwi ministrowie nadzorujący podległych im producentów, Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości w zakresie artykułów produkcji państwowego przemysłu terenowego i artykułów produkcji jednostek gospodarki nie społecznej oraz Prezes Centralnego Związku Spół-

dzielczości Pracy w zakresie produkcji spółdzielni zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy ustalają z uwzględnieniem przepisu § 14 w uzgodnieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego:

- 1) ceny zbytu na artykuły określone w § 2 i § 3 i ceny fabryczne na artykuły określone w § 10 i § 11,
- 2) ceny usług wykonywanych na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem, jeśli usługi te nie są objęte obowiązującymi cennikami (§ 8).
- 3) wysokość dodatków do cen zbytu i cen fabrycznych, o których mowa w § 6 i w § 12.

2. Ministrowie i Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości, nadzorujący producentów, mogą w trybie zarządzeń przekazać uprawnienia określone w ust. 1 właściwym zjednoczeniom, a Minister Handlu Zagranicznego — właściwym przedsiębiorstwom handlu zagranicznego.

3. Ministrowie i Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości, nadzorujący producentów, mogą przekazać uprawnienia określone w ust. 1 przedsiębiorstwom państwowym uczestniczącym w produkcji eksportowej.

4. W razie nieosiągnięcia porozumienia między stronami, o których mowa w ust. 1—3, ceny zbytu i ceny fabryczne ustala Państwowa Komisja Cen.

5. Państwowa Komisja Cen może w gospodarczo uzasadnionych przypadkach, za zgodą Ministra Handlu Zagranicznego, ustalić dla niektórych artykułów ceny obowiązujące jednolicie wszystkich producentów, jeśli artykuły te wytwarzają producenci nadzorowani przez różnych ministrów.

6. Ceny zbytu (oraz dodatki do tych cen) artykułów i usług produkowanych przez producentów nie podlegających organom wymienionym w ust. 1 ustala Państwowa Komisja Cen w uzgodnieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego lub organami przez niego wyznaczonymi.

7. Państwowa Komisja Cen może za zgodą Ministra Handlu Zagranicznego przekazać uprawnienia określone w ust. 6 w zakresie artykułów produkowanych przez spółdzielnie właściwym zarządom organizacji spółdzielczych, a w zakresie artykułów produkowanych przez inne organizacje — kierownikom organizacji nadzorujących tych producentów.

8. Ministerstwa (Komitet Drobnej Wytwórczości, Państwowa Komisja Cen i Centralny Związek Spółdzielczości Pracy), zjednoczenia i przedsiębiorstwa uprawnione do ustalania cen i dodatków do tych cen w myśl ust. 1—3 obowiązujące do prowadzenia rejestru ustalonych cen zbytu i cen fabrycznych na artykuły przeznaczone na eksport, cen usług świadczonych na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem oraz dodatków do cen zbytu i cen fabrycznych.

9. Minister Finansów może zażądać przesyłania Ministerstwu Finansów odpisów decyzji o wysokości ustalonych cen zbytu i cen fabrycznych, określonych w § 3 ust. 1 pkt 2 i w § 11 ust. 3.

§ 16. 1. Ceny zbytu na artykuły przeznaczone na eksport, a pochodzące ze skupu rolnego i pozyskiwania runa leśnego (§ 4) ustala Państwowa Komisja Cen.

2. Na wniosek Ministra Handlu Zagranicznego ceny zbytu niektórych artykułów, o których mowa w ust. 1, według listy uzgodnionej między Ministrem Handlu Zagranicznego a Państwową Komisją Cen ustalane są przez Państwową Komisję Cen w uzgodnieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego.

3. Państwowa Komisja Cen na wniosek Ministra Handlu Zagranicznego może upoważnić przedsiębiorstwa handlu zagranicznego do ustalania cen na określone artykuły przeznaczone na eksport, a pochodzące ze skupu rolnego, w porozumieniu z właściwymi organizacjami skupu.

§ 17. 1. Jeśli artykuł przeznaczony na eksport (§§ 2—4) zostanie przeznaczony do sprzedaży wewnętrznej jako artykuł zaopatrzeniowy lub inwestycyjny, to jego cenę zbytu i cenę fabryczną ustala organ uprawniony do ustalania cen zbytu danej grupy artykułów w obrocie wewnętrznym. W razie gdy artykuł ten ma być sprzedawany ludności, cenę detaliczną ustala organ, który uprawniony jest do ustalania cen detalicznych takich (podobnych) artykułów w obrocie wewnętrznym.

2. Ceny, o których mowa w ust. 1, ustala się zgodnie z zasadami i w trybie obowiązującym dla artykułów w obrocie wewnętrznym z uwzględnieniem jakości wyrobu pierwotnie przeznaczonego na eksport.

§ 18. Przedsiębiorstwa handlu zagranicznego uprawnione są do żądania od dostawcy krajowego materiałów kalkulacyjnych, w oparciu o które projektuje się ustalenie cen, a także przedstawienia cennika lub decyzji organu powołanego do ustalania cen na artykuły przeznaczone na eksport lub usługi świadczone na rzecz odbiorcy zagranicznego w związku z eksportem.

§ 19. 1. Zmiany cen zbytu artykułów wymienionych w §§ 2—4, usług wymienionych w § 8 oraz cen fabrycznych artykułów i usług wymienionych w §§ 10, 11 i 13 dokonywane są zgodnie z zasadami i trybem ustalania cen, określonymi w niniejszej uchwale.

2. Przy ustalaniu wysokości odpisów na fundusz zakładowy zmianę ceny dokonaną przez przedsiębiorstwo w ramach upoważnienia, o którym mowa w § 15 ust. 3, przyjmuje się za urzędową zmianę ceny.

V. Przepisy szczegółowe dotyczące rozliczeń.

§ 20. W rozliczeniach dostaw na eksport między dostawcami krajowymi a przedsiębiorstwami handlu zagranicznego mają zastosowanie przepisy ogólnych warunków dostaw w obrocie z zagranicą.

§ 21. 1. Dostawy artykułów na eksport dokonywane są przez przedsiębiorstwa produkcyjne po cenach zbytu.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy artykułów, których cena zbytu jest niższa od ceny fabrycznej. Dostawy tych artykułów na eksport dokonywane są przez przedsiębiorstwa produkcyjne po cenach fabrycznych.

§ 22. 1. Za artykuły nabywane na eksport, bezpośrednio lub w tranzycie organizowanym, od przedsiębiorstw państwowych objętych planowaniem centralnym przedsiębiorstwa handlu zagranicznego płać cenę fabryczną.

2. Różnice między należną producentowi ceną zbytu (§ 21 ust. 1) a ceną fabryczną płaconą przez przedsiębiorstwa handlu zagranicznego rozliczane będą z budżetem Państwa zgodnie z zasadami i w trybie określonym przez Ministra Finansów.

3. Różnice między ceną zbytu artykułów, o których mowa w § 21 ust. 2, a należną producentowi ceną fabryczną płaconą przez przedsiębiorstwa handlu zagranicznego przedsiębiorstwa produkcyjne, o których mowa w ust. 1, ujmują w swych planach i wynikach finansowych i rozliczają z budżetem Państwa zgodnie z zasadami i w trybie określonym przez Ministra Finansów.

4. Za artykuły nabywane na eksport bezpośrednio lub w tranzycie organizowanym od przedsiębiorstw państwowe-go przemysłu terenowego i przemysłu spółdzielczego przedsiębiorstwa handlu zagranicznego płać cenę zbytu zmniejszoną o kwotę podatku obrotowego. Różnice między należną producentom ceną zbytu a ceną zbytu zmniejszoną o podatek obrotowy rozliczane będą z budżetem Państwa według zasad i w trybie określonych przez Ministra Finansów w uzgodnieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego.

5. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do artykułów przeznaczonych na eksport, produkowanych przez jednostki określone w ust. 4, w razie wprowadzenia na te artykuły (grupę artykułów) cen fabrycznych w obrocie wewnętrznym (§ 14).

§ 23. 1. Dla artykułów nabywanych na eksport od producentów uspołecznionych, a wytwarzanych z takich surowców i materiałów (lub kompletowanych części), których ceny zbytu zawierają w poważnym odsetku akumulację w postaci podatku obrotowego (dodatnich różnic budżetowych), mogą być ustalone stawki zwrotu podatku obrotowego (dodatnich różnic budżetowych).

2. Dla artykułów nabywanych na eksport, których ceny płacone przez przedsiębiorstwa handlu zagranicznego zawierają zysk przekraczający znacznie przyjętą dla tych grup artykułów górną granicę zysku, może być dokonana zmiana ceny fabrycznej, wprowadzony bądź zwiększony podatek obrotowy lub mogą być ustalone stawki zwrotu z tytułu nadmiernego zysku.

3. Stawki zwrotu, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala Minister Finansów w porozumieniu z Państwową Komisją Cen i Ministrem Handlu Zagranicznego na wniosek ministra (Komitetu Drobnej Wytwórczości) nadzorującego dostawcę lub Ministra Handlu Zagranicznego.

4. Kwoty wynikające z zastosowania do danego artykułu stawek zwrotu (ust. 1 i 2) podlegają refundacji przedsiębiorstwom handlu zagranicznego z budżetu Państwa w trybie określonym przez Ministra Finansów w uzgodnieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego.

5. Przy ocenie wskaźników finansowych artykułów przeznaczonych na eksport produkcji jednostek gospodarki nie uspołecznionej należy uwzględnić różnice między cenami detalicznymi lub cenami hurtowymi surowców i materiałów płaconymi przez te jednostki a cenami zbytu tych surowców i materiałów płaconymi przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

§ 24. Za artykuły przeznaczone na eksport, zakupywane przez przedsiębiorstwa handlu zagranicznego w uspołecznionych jednostkach handlu wewnętrznego, przedsiębiorstwa handlu zagranicznego płać ceny przysługujące innym jednostkom państwowym. Ceny te mogą być zwiększone o dodatkowe koszty wynikające z wymagań przedsiębiorstw handlu zagranicznego związanych z odmiennym opakowaniem przesyłki.

VI. Przepisy końcowe.

§ 25. Upoważnia się Ministra Finansów do dokonywania zmian w budżecie centralnym na rok 1962 wynikających z realizacji przepisów niniejszej uchwały.

§ 26. Państwowa Komisja Cen w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego na wniosek właściwych ministrów (nadzorujących producentów) oraz Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości i Prezesa Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy określa tryb składania wniosków o ustalenie cen na artykuły przeznaczone na eksport i usługi świadczone na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem, a także tryb ustalania dodatków do cen zbytu i cen fabrycznych, o których mowa w § 6 i § 12, oraz wytyczne dotyczące rejestracji tych cen.

§ 27. Ceny zbytu i ceny fabryczne artykułów przeznaczonych na eksport oraz usług świadczonych na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem, ustalone przed wejściem w życie uchwały na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują nadal moc obowiązującą. Zmiana tych cen może nastąpić tylko w trybie niniejszej uchwały.

§ 28. Traci moc uchwała nr 258 Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1959 r. w sprawie ustalania cen zbytu artykułów przeznaczonych na eksport oraz usług świadczonych na rzecz odbiorców zagranicznych w związku z eksportem (Monitor Polski z 1959 r. Nr 60, poz. 293 i z 1960 r. Nr 90, poz. 405), z wyjątkiem przepisów § 17 ust. 1—3 i ust. 5, które tracą moc z dniem 1 kwietnia 1962 r.

§ 29. Przepisy uchwały nr 99 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen fabrycznych, cen rozliczeniowych i cen porównywalnych w przemyśle uspołecznionym oraz ich stosowania (Monitor Polski Nr 32, poz. 155) nie stosuje się w zakresie cen fabrycznych artykułów i usług określonych przepisami §§ 10, 11 i 13 niniejszej uchwały.

§ 30. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Handlu Zagranicznego, Ministrowi Finansów, zainteresowanym ministrom, Przewodniczącemu Komitetu Drobnej Wytwórczości, Prezesowi Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy oraz Przewodniczącemu Państwowej Komisji Cen.

§ 31. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepis § 23 ust. 1 ma moc od dnia 1 stycznia 1962 r., a § 21 i § 22 wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

UCHWAŁA Nr 69 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1962 r.

w sprawie oszczędnej gospodarki drewnem w latach 1962—1965.

Plan pięcioletni na lata 1961—1965 zakłada zmniejszenie rozmiaru pozyskania drewna w państwowym gospodarstwie leśnym w roku 1965 o 1.200 tys. m³ w stosunku do roku 1960. Ulegnie również zmianom struktura pozyskanego drewna, a mianowicie nastąpi wzrost pozyskania sortymentów cienkich i sortymentów stosowych przy obniżeniu pozyskania drewna tartaczego. Realizacja tego założenia wymaga:

- 1) racjonalnego pozyskania drewna i jego transportu oraz właściwej manipulacji w lesie i w składnicach,
- 2) oszczędnej gospodarki drewnem i racjonalnego jego zużycia,

- 3) zwiększenia trwałości drewna i wyrobów z drewna,
- 4) szerszego niż dotychczas rozwoju produkcji i stosowania roślin jednorocznych oraz materiałów zastępczych pochodzenia drzewnego i niedrzewnego.

W związku z powyższym Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego do zaostrożenia kontroli wykonania zarządzeń oraz w razie potrzeby do znowelizowania istniejących i wydania w terminie do dnia 1 lipca 1962 r. nowych zarządzeń dotyczących: